

πλοίοι Ὀθωμανῶν, ἠνάγκασαν ὅμως αὐτὸ νὰ ἀνακρούσῃ πρὺμναν ἀπρακτον, φέρον ἐπτά ἐκ τοῦ πληρώματός του φονευμένους, τοὺς δὲ λοιποὺς ὅλους σχεδὸν πληγωμένους. Ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν ἐπληρώθησαν καιρίως δέκα ἐπτά, τοὺς ὁποίους καὶ διηύθυναν πρὸς νοσηλίαν εἰς Φιλιατρά, ἐνθα καὶ χειροῦργος τοὺς ἐπεσκέφθη, καὶ τὰ πρὸς ἱασίν των ἀναγκαῖα ὑπῆρχον σχετικῶς ἀφθονα, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν τότε περιστάσεων.

Οἱ ἐν τῷ Νεοκαστρῷ πολιορκούμενοι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ταύτην τῶν Μεθωναίων ἔπαυσαν τοῦ λοιποῦ νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἀδυνάτους μερίδας ἐξ ὧν εἶχον ὀλίγων τροφίμων, ἄτινα νῦν ἀπετέλουν κρέατα ἵππων, ὄνων, γαλῶν, κυνῶν, βεβρασμένα δέρματα καὶ φύλλα συκῆς, καὶ ἕνεκα τούτου τῇ 14ῃ Ἰουλίου ἐξῆλθον τοῦ φρουρίου 125 ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τῶν πολιορκητῶν, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὁποίων ἀπέστειλαν αὐτοὺς εἰς Κυπαρισσίαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γεν. Ἐφορίας, ἥτις ἀξιεπαίνως τοὺς περιέθαλψε κατασιγᾶσα διὰ τροφῆς τὴν πεινάν των καὶ δι' ἐνδυμάτων καλύψασα τὴν γυμνότητά των.

Μετὰ τούτους ἐνθαρρυνθέντες ἐξῆλθον καὶ ἄλλοι, οὓς οἱ ἀρχηγοὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸν ἐν τῷ λιμένι σκόπελον Χελωνάκι, ἐφ' ὑποσχέσει νὰ τοῖς πέμπωσι τακτικῶς ὕδωρ καὶ τὰς ἡμερησίας ἀπαραιτήτους τροφάς. Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ἐτήρησαν τὴν ὑπόσχεσίν των, ἀλλ' ἔπειτα μὲ ἀπανθρωπίαν ἀξίαν στιγματισμοῦ τοὺς ἄφησαν εἰς τὴν τύχην των, ὥστ' ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης κατελύθησαν ὅλοι διὰ τοῦ ὀδυνηροτέρου μαρτυρίου.

Ὁ Βύρων δέκα ἔτη πρὸ τοῦ 1821 εἰς τὰς Τουρκικὰς τυραννίας ἀφ' ἐνὸς ἀφορῶν καὶ προορῶν ἀφ' ἐτέρου προσεχῇ τὴν ἐλληνικὴν ἐξέγερσιν, ἔγραψεν: «Ὅταν δὲ φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως, οἱ Ὀθωμανοὶ ἄς ἐπικαλεσθῶσι τὸ ἔλεος τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἄς μὴ ἐλπίζωσιν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπιείκειαν.»

Ὅτι καλῶς ὁ Βύρων προέγνω, μαρτυροῦσι δυστυχῶς καὶ τὰ ἄρτι ῥηθέντα καὶ ὅσα ἐφεξῆς θὰ ἱστορήσωμεν.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Σ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ.

Ὁ Σουίφτ ἔλεγεν ὅτι οἱ καυχώμενοι διὰ τοὺς προγόνους των εἶνε ὡς τὰ γεωμήλα τῶν ὁποίων τὸ καλλίτερον μέρος κρύπτεται ὑπὸ τὴν γῆν.

Ἡ φύσις ἀγνοεῖ τὴν ὑποκρισίαν· ἡ εἰλικρίνεια εἶνε ὁ πρῶτιστος νόμος τῆς φύσεως ὡς εἶνε ὁ πρῶτιστος νόμος τῆς ἡθικῆς.

## ΤΟ ΚΑΛΟ ΨΕΜΜΑ

Ἵς τ' ἀντικρυνό μας τὸ χωριὸ  
ποῦ ἥλιος δὲν τὸ πιάνει  
ὁ Γιάννης θέλει τὴ Μαριῶ  
κι' αὐτὴ θέλει τὸ Γιάννη.

Κ' ἐνῷ ἀγαπιῶνται ἔαν τρελλοὶ  
καὶ πέφτουν τοῦ θανάτου,  
ἕνας ἔς τὸν ἄλλον δὲν μιλεῖ,  
δὲν λείπει τὸν ἔρωτά του.

Καὶ μένουν πάντα μυστικὰ  
μὲς ἔς τὴν καρδιά θαμμένα  
τόσα ὀνείρατα γλυκὰ  
ποῦ σβύνουν ἕνα ἕνα.

Περνοῦνε μῆνες καὶ καιροί,  
χρόνια περνοῦν ἀκόμα,  
κι' ὁ ἔρωτάς των δὲν ἔμπορεῖ  
ν' ἀνέβῃ εἰς τὸ στόμα.

Κ' ἔτσι καθένας των πονεῖ  
κ' ἐλπίδα δὲν τοὺς μένει·  
ὁ νηὸς τὴν κόρη τυραννεῖ  
κ' ἡ νηὰ τὸν νηὸ τρελλαίνει.

Μιὰ μέρα, ὅχι, μιὰ βραδεῖα,  
ἦταν μεγάλο θᾶμμα,  
καθόντουσαν ἔσθην ἀμμουδιὰ  
ἡ νηὰ κι' ὁ νηὸς ἀντάμα.

— Γιάννη, τοῦ ῥόναξ' ἡ Μαριῶ,  
μιὰ κόρη σὰς ἀφίνει,  
τὴν Κυριακὴ μὲς ἔστο χωριὸ  
ὁ γάμος μου θὰ γίνη.

— Μὲ ποιόν; ὁ Γιάννης τὴν ῥωτᾷ,  
ποιὸς θ' ἄχῃ τέτοια χάρι;  
κι' αὐτὴ τοῦ λείπει καμαρωτὰ  
— Μὲ κάποιον παλληκάρη...

Πετιέτ' ὁ Γιάννης ἔσθ' ἐν στιγμῇ  
κι' ὀλόρθος τὴν κυττάζει,  
τὸν πνίγουν ἀναστεναγμοὶ  
κ' ἡ ὄψις του χλωμιάζει.

— Μαριῶ, χωρὶς νὰ σὲ ντραπῶ  
νὰ, τὴν καρδιά μου ἀνοίγω,  
δυσὶ χρόνους τώρα σ' ἀγαπῶ,  
πανδρεύεσαι; θὰ φύγω.

— Θὰ φύγῃς εἶπες; ποῦ θὰ πᾶς;  
ὅχι, κοντὰ μου μένε,  
σ' ὅπα νὰ δῶ ἂν μ' ἀγαπᾷς,  
τὸ πιστεύεις καὶ μένε;

Δὲν ἦταν τρόπος νὰ σ' τὸ πῶ  
τί ὠφελοῦσε τάχα

νὰ μ' ἀγαπᾷς, νὰ σ' ἀγαπῶ  
μὲ ταῖς ματιαῖς μονάχα;

Κ' ἡ κόρη γέρνει ἄντροπαλῇ  
τὸν πόνο της νὰ ᾿γιάνη,  
κι' ὁ Γιάννης τὴν Μαριῶ φιλεῖ  
κι' αὐτὴ φιλεῖ τὸ Γιάννη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

## ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΝΑΝΝΩΝ

Ρώσσοι ἱατροὶ ἐν Μόσχᾳ κατοικῶν ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως περιέργον πραγματεῖαν περὶ οἰκογενείας τινὸς νάνων, ἥς ποιεῖται λεπτομερῇ περιγραφὴν. Πατὴρ καὶ μήτηρ ἀναστήματος φυσικοῦ καὶ ὑγιέστατοι ἔσχον ἐννέα τέκνα, ὧν τὰ τρία (τὸ πρῶτον, ὄγδοον καὶ ἑνατον) ἀπέθανον ἐν νηπιῳδαίᾳ ἡλικίᾳ, τὸ ἕκτον ὅπερ εἶνε ἑπταετῆς κόρη, ἔχει ἀνάστημα σχεδὸν κανονικὸν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν της. Τὰ ἄλλα τέκνα τοῦ ζεύγους τούτου εἰσὶ πάντα νάνοι. Τὸ γεγονός ἐξηρῶς ἔχει οὕτως, ἰδοὺ δὲ τινὰς περὶ αὐτοῦ παρέχει λεπτομερείας ὁ συντάκτης τῆς πραγματείας. Ὁ πατὴρ τῶν τέκνων τούτων, ὀνόματι Κάργιε Γρηγόροβιτς Κοστέτζκυ, ἐγεννήθη ἐν Κάνεφ παρὰ τὸ Κίεβον, ἔχει ἡλικίαν 45 ἐτῶν, ἀνάστημα δὲ 1 μ. 79. Εἶνε εὐρωστος, ὑγιέστατος καὶ ρωμαλεώτατος. Διδαχθεὶς τὰ πρῶτα γράμματα, εἰς ἡλικίαν δέκα πέντε ἐτῶν προσελήφθη ὡς βοηθὸς εἰς τὴν μητροπόλιν τοῦ Κάνεφ. Δέκα ἔτη μετὰ ταῦτα ἐνουμφεύθη. Ὁ πάππος του καὶ ὁ πατήρ του, ὅστις ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα τεσσάρων ἐτῶν, ἦσαν ὑψηλοὶ καὶ ρωμαλέοι· ἡ μήτηρ του, ὄγδοον κοντοῦτις περίπου, ζῇ εἰσέτι. Οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ αἱ δύο ἀδελφαὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπίσης ὡς αὐτὸς ζῶσιν ἀκόμη. Μία τῶν ἀδελφῶν του ἔχει ἑνδεκα τέκνα ὑψηλοῦ ἀναστήματος. Τὰ τέκνα τῶν ἀδελφῶν του ἔχουσι ἀνάστημα ὑπὲρ τὸν μέσον ὅρον, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ Κοστέτζκυ ἀνήκει εἰς οἰκογένειαν πολυμελῆ ἀνθρώπων ὑψηλῶν καὶ καὶ φυσικὴν ἐχόντων τὴν διάπλασιν. Συμφῶνως πρὸς τὰς διηγήσεις τῆς μητρὸς του γνωρίζει ὅτι εἰς ἡλικίαν ὀκτῶ ἐτῶν μικροῦ δεῖν ἀπέθανεν ἐκ χολέρας. Ἐκτοτε δὲν ὑπέστη οὐδεμίαν σπουδαίαν νόσον. Ἡ τροφὴ αὐτοῦ εἶνε φυτικὴ. Τρώγει σπανίως κρέας καὶ ἰχθῦς. Ὁ βίος αὐτοῦ πάντοτε ὑπῆρξε ἐπίπονος. Ἡ σύζυγός του Γαβριλόβνα Κοστέτζκαία, τὸ γένος Γρίνεβιτς, ἔχει μέσον ἀνάστημα 1 μ. 54. Ὁ πατὴρ της εἶχεν ἀνάστημα 1 μ. 55, ἀλλ' ἡ μήτηρ της ἦτο ὑψηλή. Συγγενεῖά τις μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν δὲν ὑφίσταται, οὐδέποτε δ' ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ Γρίνεβιτς ἐγεννήθησαν νάνοι. Ἡ σύζυγός τοῦ Κοστέτζκυ ἔτεκε

τὸ πρῶτον αὐτῆς τέκνον δεκαοκταετῆς, ἔσχε δὲ ἐννέα τέκνα, ἀτινα ἐθήλασε πάντα. Τὸ πρῶτον, τὸ ὄγδοον καὶ τὸ ἑνατον ἀπέθανον ἐν νηπιῳδαίᾳ ἡλικίᾳ, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη. Τὸ ἕκτον τέκνον, ὅπερ εἶνε ἐξαετῆς κόρη, ἔχει κανονικὸν τὸ ἀνάστημα (1 μ. 16). Τὸ ἑβδομον τέκνον κόρη ἐπίσης, ἡλικίας 4 ἐτῶν καὶ δύο μηνῶν, ἔχει ἀνάστημα 1 μέτρου. Δὲν δύναται τις λοιπὸν νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε νάννος διότι τὸ ἀνάστημα τῆς ἔχει καιρὸν ἀκόμη ἵνα ἀναπτυχθῇ. Ἀλλ' ὡς ἔχει τὸ πρᾶγμα διὰ τὰ ἄλλα τῆς οἰκογενείας τέκνα. Τὸ δεύτερον ὀνόματι Θεοφάνης, ἡλικίας δέκα ἐξ ἐτῶν καὶ δέκα μηνῶν, ἔχει ἀνάστημα 971 μόνον χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου. Τὸ τρίτον τέκνον, ὀνόματι Νεονίλα, νεᾶνις δεκαετρεῖς, ἔχει ἀνάστημα 102 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ Μαρίτσα, τὸ τέταρτον τέκνον, ἔχει ἡλικίαν ἑνδεκα ἐτῶν καὶ δέκα μηνῶν, ἀνάστημα δὲ 955 χιλιοστομέτρων. Ὁ Μιχαήλ, μεираκιον ὀκταετῆς, ἔχει ὕψος 92 ἑκατοστῶν. Πάντων τούτων τῶν παιδίων ἡ ἀνάπτυξις ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Πάντα ἔχουσι ὅλα τῶν νάνων τὰ χαρακτηριστικὰ, ἰδίως δὲ ὁ πρωτότοκος υἱὸς κεφαλὴν μεγάλην, κοιλίαν προέχουσαν, ἄκρα βραχέα, χαλαρότητα τῶν μυῶν, ρυτίδας τινὰς ἐπὶ τοῦ προσώπου. Οἱ μικροὶ νάνοι ἔχουσι τὴν ἐπιδερμίδα ἀνθηρὰν καὶ ῥοδόλευκον, κόμην βαθέος καστανοῦ χρώματος καὶ ὀφθαλμοὺς ανοικτοῦ καστανοῦ. Ἡ ἕκτη κόρη, ἐκείνη ἧτις διατελεῖ ἐν ἀναπτύξει, εἶνε ξανθὴ καὶ ἔχει ὀφθαλμοὺς ανοικτοτέρου χρώματος. Ἡ διανοητικὴ ἀνάπτυξις τῶν τέκνων Κοστέτζκυ εἶνε ἐξαίρετική. Μὴ φοιτήσαντα οὐδέποτε εἰς οὐδὲν σχολεῖον ἀναγινώσκουσι καὶ γράφουσι τὴν ρωσικὴν, ἀναγινώσκουσι τὴν σλαβωνικὴν, γινώσκουσι τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἀπαγγέλλουσιν ἀπὸ μνήμης ἱκανὰς προσευχὰς, ψαλμοὺς, μῦθους καὶ ἄσματα. Ὁ νεώτατος υἱὸς εἶνε πρὸς τοῦτοιο δεξιότατος χορευτῆς· αἱ δεσποινίδες ἐπιδίδουσι μεγάλως εἰς τὴν χειροτεχνίαν· ράπτουσι καὶ κεντῶσιν ἄριστα. Ἐν Μόσχᾳ χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν διδασκάλου τινὸς ἐκμαθάνουσι τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν, βιολίον καὶ χορὸν, ἐπιδίδουσι δὲ εἰς πάντα μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ νοσημοσύνης. Σημειωτέον ὅτι ὁ πρεσβύτερος Θεοφάνης γίνεται καθ' ἐκάστην σκυθρωπότερος, χαυνότερος καὶ ἀπαθέστερος, ἐνῶ δωδεκαετῆς ἦτο ὅσον ζωηρὸς καὶ παιδρὸς εἶνε νῦν ὁ νεώτερος ἀδελφός του. Οἱ μικροὶ νάνοι ἔχουσι ἐλαχίστην ὀρεξιν. Ἡ πέψις συνήθως εἶνε ταχτική. Ὁ ὕπνος των εἶνε βραχύς, κοιμῶνται δὲ ἀπαξ ἢ δις καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας. Ὁ χαρακτήρ των εἶναι ἥπιος καὶ ἡρεμος. Εἰσὶν ὑπηκοῦτατοι, μέχρι τοῦ νὰ νομίζῃ τις ὅτι στεροῦνται ἐντελῶς θελήσεως. Ἡ γέννησις το-